

Význam Paní a Matky všech národů pro Církev ve 3. tisíciletí

Přednáška P. Pavla M. Sigla v Lučenci 1. září 2001

FATIMA

Nebud'te překvapeni, když vás v přednášce o Panně Marii, Matce všech národů, jak se zjevila v Amsterodamu, nejprve zavedu do Fatimy. Protože zveřejněním tzv. třetího fatimského tajemství získala církevně uznaná poselství úplně novou aktuálnost. Více než kdykoliv předtím je třeba poukázat na velkou souvislost mezi oběma omilostněnými místy zjevení – Amsterodamem a Fatimou, protože **Amsterodam pokračuje v linii Fatimy.**

ATENTÁT

Náš Sv. otec Jan Pavel II. byl velmi dramatickým a bolestným způsobem upozorněn na důležitost Fatimy: 13. května 1981, tedy ve výroční den Fatimy, byl na něho na náměstí Sv. Petra spáchán atentát, který by byl bez zázračného zásahu smrtelný.

Podívejte se, v jaké blízkosti od Sv. otce byl atentátník! Ten profesionální zabiják nemohl z tak malé vzdálenosti v žádném případě minout Sv. otce, ale jako zázrakem zranila první střela jenom pravé rameno, druhý výstřel zasáhl jen ukazováček levé ruky a ani třetí střela nezasáhla hlavu, či srdce, ale pronikla pod pupkem do břišní dutiny. Ali Agca chtěl vystřelit ještě další tři rány, ale zbraň selhala; to přiznal u procesu. Třetí rána, která zasáhla Sv. otce, mohla být smrtelná. Lékaři z kliniky Gemelli řekli: „Když takový vražedný výstřel devítimilimetrového kalibru projde pod pupkem do břišní dutiny, pak se stoprocentně poraní jeden z životně důležitých orgánů: buď játra, ledviny, nebo břišní aorta.“ Nebyl však zraněn žádný z těchto orgánů, jinak by byl Svatý otec vnitřně vykrvácel během 4-5 minut a byl by zemřel už na náměstí Sv. Petra. Lékaři sami řekli: „Výstřel musel být prakticky veden okolo orgánů neviditelnou rukou.“ Proto Sv. otec řekl jednou italským biskupům: „Jedna ruka vystřelila, druhá – mateřská ruka vedla výstřel, a umírající papež zůstal stát na prahu smrti.“ (13. 5. 1994)

Svatý otec si dal ještě na kliniku Gemelli donést text fatimského

tajemství, v originálu i v italském překladu. Když pročítal text, pochopil, jak je pro svět velmi potřebné pochopit a plnit Boží plány tak, jak je Bůh zjevil prostřednictvím Panny Marie ve Fatimě.

Když potom poprvé opět vstoupil do své soukromé kaple v Castel Gandolfo, viděl tam sochu Panny Marie, kterou mu daroval biskup Pavol Maria Hnilica TJ. Pln radosti ji požehnal, dokonce ji políbil na srdce a strávil před ní chvíli v modlitbě, jako by se chtěl zeptat: „Matko, co chceš, abych dělal?“ A víme, že o fotografii této scénky Sv. otec prohlásil: „Je to moje nejoblíbenější fotka, na které jsem s Pannou Marií.“

Přesně rok po atentátu, 13. května 1982, podnikl Sv. otec děkovnou pouť do Fatimy a navštívil v karmelitánském klášteře v Coimbre dnes (v r. 2001, pozn. red.) už 93letou vizionářku sestru Lucii. Není to neklamný důkaz důležitosti fatimského poselství, když papež rozmlouvá s karmelitánkou, žijící ve skrytosti, aby lépe pochopil, co je třeba dělat, aby se lidstvo zachránilo před sebezničením?

ZASVĚCENÍ

25. března 1984 Sv. otec na náměstí Sv. Petra, na kolenou před sochou dovezenou z Fatimy, slavnostně zasvětil celý svět a Rusko Neposkvrněnému Srdci. Předtím písemně požádal všechny biskupy světa, aby se s ním sjednotili v tomto aktu zasvěcení. Zasvěcení obnovil na svátek Královny posvátného růžence 8. října 2000. Na náměstí Sv. Petra bylo shromážděno 1 500 biskupů a 80 kardinálů z celého světa. Přišli, aby obnovili zasvěcení spolu s několika desítkami tisíc věřících. Opět byla pro tuto příležitost přinesena originální socha z Fatimy, korunovaná drahocennou korunou, do které byl zataven projektíl, který měl zabít papeže, a okolo rukou měla Panna Maria jemný řetizek s biskupským prstenem, který jí daroval papež ve Fatimě 13. května 2000 jako výraz své lásky; vždyť jeho motto zní TOTUS TUUS – CELÝ TVŮJ! Toho dne též bylo oznámeno, že papež si přeje, aby třetí fatimské tajemství bylo zveřejněno.

TŘETÍ FATIMSKÉ TAJEMSTVÍ

Byla to bezpochyby pastýřská starost, která Sv. otce přivedla k tomu, aby **ted'**, na začátku 3. tisíciletí, oznámil celému lidstvu tak dlouho v tajnosti držžený text fatimského poselství. Tragický obsah tohoto tajemství byl určitě též rozhodujícím činitelem, aby Jan Pavel II. znovu zasvětil lidstvo Panně Marii. Bezpochyby nám tím chce říci, že **úplné uskutečnění událostí třetího fatimského tajemství je ještě před námi a my jsme povoláni, abychom zabránili předpovědnému dramatu.**

Milí přátelé, celá desetiletí jsme čekali na zveřejnění tohoto poselství a nyní, když bylo konečně zveřejněno, už jsme ho zase zapomněli – uprostřed tisíců jiných, většinou nepodstatných informací.

Vidíte originální text (byl promítnut diapozitiv s tímto textem, pozn. red.). Sestra Lucie zřetelně podtrhla tři slova: Penitencia, penitencia, penitencia. (Pokání, pokání, pokání!)

Dne 3. ledna 1944 napsala sestra Lucie biskupovi z Leirie: „*Vlevo, trochu výše od Naší milé Paní, jsme viděli anděla, který ve své levé ruce držel ohnivý meč. Vycházely z něho plameny a jiskry, jako by měly zapálit svět. Plameny však zhasly, když se dotkly záře, kterou na anděla vyzářovala Naše milá Paní z pravé ruky: na anděla, který pravou rukou ukazoval na zemi a mocným hlasem volal: Pokání, pokání, pokání!*“

A my jsme v nesmírném světle, kterým je Bůh, viděli něco, co vypadá jako osoby v zrcadle, když přecházejí okolo, jednoho v bílém oblečeného biskupa (tušili jsme, že to byl Svatý otec), mnoho jiných biskupů, kněží, řeholníků a řeholnic, jak vycházejí na strmý kopec, na jehož vrchu byl velký kříž ze surových kmenů – jako z korku s kůrou.

Dříve než tam přišel, šel Svatý otec velkým městem, které bylo napůl zničené, a třesa se a pokulhávané, poznamenaný bolestí a starostmi, modlil se za duše mrtvých těl, se kterými se střetal po cestě.

Když přišel na vrch, klekl si pod velkým křížem. Tehdy byl zavražděn skupinou vojáků, která na něho stří-

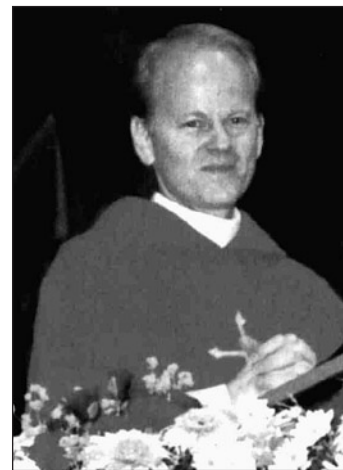
lela hořícími zbraněmi a šípy. Přesně tak zemřeli postupně i biskupové, kněží, řeholníci a různé světské osoby, muži a ženy různých tříd a postavení. Pod oběma rameny kříže byli dva andělé; každý z nich měl v ruce křišťálovou nádobu, do které sbírali krev mučedníků a kropili jí duše, které se přibližovaly k Bohu.“

NÁSLEDKY – PROTOŽE JSME NECHTĚLI SLYŠET

To bylo tedy přesné znění třetího fatimského tajemství, na jehož zveřejnění tak dlouho čekalo křesťanstvo, a dokonce i svět. Tu a tam se však začaly ozývat hlasy, které tvrdily, že tzv. třetí fatimské tajemství se už úplně uskutečnilo během komunistického pronásledování a v atentátu na papeže, a proto prý Fatima už není aktuální. Avšak tomu je úplně jinak! Právě naopak – **Fatima je vysoce aktuální!** Vždyť jaký význam by mělo zveřejnit tajemství, jehož obsah už patří minulosti?

Když si tedy Sv. otec na začátku 3. tisíciletí přál, aby všechny národy poznaly obsah tohoto textu, pak je to určitě proto, **abychom zabránili hrozícímu neštěstí. Učme se z minulosti! Nedělejme zase tytéž chyby!** Jednou jsme už byli ve Fatimě varováni – před Ruskem a druhou světovou válkou. Ale my jsme nechtěli slyšet, anebo jsme poselství brali příliš málo vážně, a tak se z Ruska šířil velkou rychlostí militantní ateismus a zotročil národy těch krajín, které byly brutálním způsobem přepadeny jedna

P. Pavel M. Sigl

za druhou. Právě na Slovensku, ve vaší domovině, která je zasvěcena Sedmiboletné Panně Marii, jste to zakusili zvláště bolestivým způsobem...

Jen v Rusku bylo zničeno více než 50 000 kostelů a klášterů a milióny lidí zemřely v gulazích, v sibiřských trestaneckých pracovních táborech... **Tomu všemu jsme mohli zabránit!**

Ani druhé světové válce nebylo zabráněno, a tak umíraly také milióny lidí v koncentračních táborech a na frontě. Osvětím!... Kolín v r. 1945 se podobal městu duchů – ještě horší to bylo v Hirošimě a Nagasaki.

Došlo k tomu všemu proto, že jsme **slova Panny Marie z Fatimy nebrali vážně.**

MARIA PŘÍCHÁZÍ DO AMSTERODAMU

Protože Maria je naší Matkou, spěchala nám opět na pomoc. 25. března 1945, tedy ještě v době 2. světové války, se Panna Maria zjevuje v Amsterdamu jako Matka všech národů, aby nás – jak sama praví – **zachránila před velkou světovou katastrofou** a aby nás přivedla do nové doby plné Ducha, do doby pokoje. Příchod Panny Marie jako Paní a Matky všech národů do Amsterdamu je bezpochyby jako vrchol v dějinách mariánských zjevení.

UZNÁNÍ TITULU

Toto naše dnešní setkání na Slovensku, zde v Lučenci, během něhož můžeme úplně otevřeně hovořit o Mariině příchodu do Amsterdamu a o jejich poselstvích, je možné proto, že dva amsterodamské biskupové – biskup Henrik Bomers a jeho světitel biskup Josef Maria Punt – vydali 31. května 1996 dekret, kterým oficiálně povolili veřejné uctívání Panny Marie pod biblickým titulem Žena (Paní) všech národů.

Biskup Joseph Mary Punt z Haarlem-Amsterdamu formálně potvrdil nadpřirozený charakter mariánských zjevení paní Idě Peerdemanové. Biskupův dopis, ve kterém tuto skutečnost sděluje, je datován 31. května 2002, oficiální tiskové sdělení 10. června 2002. (Pozn. red.)

Po smrti biskupa Bomerse byl papežem Janem Pavlem II. jmenován za diecézního biskupa Haar-

lem-Amsterdamu jeho světitel biskup Josef Maria Punt.

Zde vidíme (pozn. red.: na promítaném diapozitivu) vizionářku Idu Peerdemanovou ve věku 27 let. Měl jsem tu milost znát ji osobně po dobu asi 25 roků. Byla výjimečně skromná a vůči svému biskupovi a svému duchovnímu vůdci velmi poslušná. I když nebyla vdaná, vždy jsem v ní našel mateřskou duši. S ohledem na Lurdy ji lidé nazývali i „druhá Bernadetta“. V otřesných vizích jí byly ukázány bolestné události, kterým je třeba zabránit. Přitom však viděla i **nádhernou obnovu Církve**, která bezpodmínečně přijde; a to **novými Letnicemi lásky.**

Matka Ida zemřela 17. června 1996 jako devadesátiletá. Ve své velké úctě k vizionářce si biskup Bomers nenechal ujít příležitost a byl hlavním ceremoniářem pohřbu. Během slavení Eucharistie v kapli Matky všech národů řekl biskup Bomers mj. „Byla absolutně upřímná, říkala pravdu o tom, co zažila.“

DŮKAZY PRAVOSTI

Aniž bych chtěl předbíhat úsudek Církve, rád bych řekl pár slov k pravosti poselství. V Amsterdamu dal Bůh početné, fascinující důkazy pravosti, jaké v dějinách mariánských zjevení najdeme jen zřídka.

Matka všech národů říká: „**Důkaz spočívá v mých slovech.**“ To znamená: Důkazy pravosti dává tím, že zjevuje události, které se stanou často až o mnoho let později. Uskutečněné události dokazují pak božský původ poselství.

Už v r. 1950 vidí Ida znovusjednocení Německa a Maria praví: „Tuto linii vymažu jedním tahem.“ V r. 1989, tedy téměř o 40 let později, byli jsme všichni sami svědky pádu berlínské zdi, o které státní prezident Honecker ještě o tři týdny dříve ujišťoval: „Zed' bude stát ještě sto roků.“ Pád berlínské zdi – nebyl to zázrak, za který musíme Bohu děkovat? Se zdi padla i železná opona. A co to znamenalo pro Slovensko, víme všichni s vděčným srdcem.

Mezi mnohými důkazy pravosti je bezpochyby nejsilnějším předpověď blízké smrti papeže Pátra XII. V únoru 1958 zjevila Panna Maria vizionářce něco, co mimo Boha nemohl vědět nikdo,

ale absolutně nikdo. A to, že papež Pius XII. zemře za 8 měsíců, začátkem října: a to se potom skutečně stalo. Když tedy Bůh dovolí zasahovat důkazem pravosti až do života a smrti jednoho svatého papeže, můžeme na tom lehce poznat, jak velký význam musí mít amsterodamská poselství pro Církev a svět.

MODLITBA

Už 11 roků před II. vatikánským koncilem vidí Ida v nádherné vizi jeho uskutečnění. Po čas této nádherné vize jí Panna Maria diktuje svou tak mocnou modlitbu.

Skutečnost, že Maria zjevila svou modlitbu během vize II. vatikánského koncilu, je jasným poukazem na **nesmírný význam této modlitby pro Církev a svět.** Při této vizi sepjala Panna Maria ruce, svůj pohled obrátila k nebi a začala slavnostně vyslovovat tato slova:

Pane Ježíši Kriste, Synu Otce, sešli nyní na zem svého Ducha. Dej, ať Duch Svatý přebývá v srdcích všech národů, aby byly uchráněny od zkázy, neštěstí a války. Kéž Matka všech národů, která byla kdysi Marií, je naší Přímlyvkyní! Amen.

Modlitba je tedy krásnou, úpěnlivou prosbou o příchod Ducha Svatého. Nechť přijde NYNÍ a nechť přebývá v srdcích VŠECH národů. Toto NYNÍ a VŠECH národů Panna Maria zvláště zdůraznila.

Kéž by byly národy uchráněny od ZKÁZY: nejsme s tím každý den všichni konfrontováni – se zkázou, s morálním úpadkem? Zkáza sahající až k satanismu, který pak vede k depresím a k zoufalství a nakonec končí sebevraždou.

Kéž bychom byli uchráněni od zkázy, NEŠTĚSTÍ! Neštěstí v každé formě: nehody, přírodní katastrofy, ... uragány nebo zemětřesení. Neštěstí jako např. slintavka a kulhavka. A především neštěstí, které se týká všech národů, kterým je hlad. Ročně umírají milióny.

Kéž bychom byli uchráněni od zkázy, neštěstí a VÁLKY. V současnosti je na světě více než třicet ozbrojených konfliktů, tedy

více jako třicet válek. Kéž by nás Panna Maria uchránila před válkou v Izraeli, která by se mohla v průběhu velmi krátké doby vyvinout v celosvětový konflikt. Kéž by Matka všech národů, která byla kdysi Marií, byla naší Přímlyvkyní (Orodovnicí).

Vyslechněme si, jaké krásné přísliby dala Panna Maria těm, kteří se modlí její modlitbu. „Touto modlitbou Žena zachráni svět. Ještě jednou opakují tento příslib.“ (10. 5. 1953) „Nevíte, jak mocná a významná je před Bohem tato modlitba. On svou Matku vyslyší, neboť ona chce být vaší Orodovnicí.“ (31. 5. 1955)

Proč nám Maria dává tuto novou modlitbu, vysvětluje ona sama: „Je dána k tomu, aby se světu vyprosil pravý Duch.“ (20. 9. 1951) „Ty neumíš posoudit, jak velký význam to bude mít. Ty nevíš, co s sebou přinese budoucnost.“ (15. 4. 1951) „Odevzdala jsem ti tuto jednoduchou modlitbu k Otci a Synovi. Staraj se o to, aby se šířila na celém světě mezi všemi národy. Všichni na ni mají právo. Já tě ujišťuji, že svět se změní.“ (29. 4. 1951)

Jaký nádherný příslib!... Touto modlitbou se změní svět.

KTERÁ BYLA KDYSI MARIÍ

Skoro všichni lidé, kteří poznali tuto modlitbu, mají těžkosti s formulací „která byla kdysi Marií“. Neudivuje to, protože jako první měla těžkosti s pochopením významu těchto slov sama vizionářka, potom její duchovní vůdce a pak i biskup, který měl dát církevní schválení. Biskup, kterému se modlitba velmi líbila, při prvním tisku vynechal tuto formulaci „která byla kdysi Marií“. Panna Maria však už v následujícím zjevení zdůrazňuje, že není spokojena se změnou modlitby. „Kéž Matka všech národů, která byla kdysi Marií, bude naší Přímlyvkyní – to má zůstat tak!“ Krátce, jasně a jednoduše potom vysvětluje: „Která byla kdysi Marií“ znamená: Mnozí lidé poznali Marii jako Marii. ... teď však, v této nové době, která začíná, chci být Matkou všech národů; to pochopí každý.“

„Která byla kdysi Marií“ tedy v žádném případě neznamená, že Pannu Marii už nemůžeme nazývat MARIA, vždyť to děláme mnohokrát, když se mod-

líme v růženci „Zdravas, Maria“ nebo „Svatá Maria“. Mnohem víc to znamená, že náš vztah k ní má být vztahem dítěte ke své matce. Tedy ona pro nás není jednoduše jenom Maria.

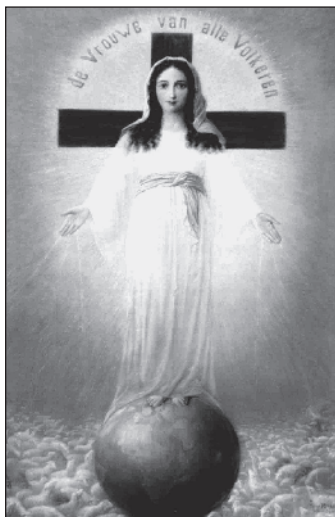
Že tento vztah dítě-matka se má stát mnohem hlubším a osobnějším, platí i pro nás katolíky, ještě více pak pro dalších 5 miliard nekřesťanů, tedy pro větší část lidstva. Neboť oni sice znají Marii pod jejím jménem, nevědí však, že je Matkou pro všechny národy, tedy i pro ně... Když v Marii objevíme naši osobní Matku, když se jí svěříme a budeme ji napodobovat, jako když dobré dítě napodobuje svou matku, potom se pro nás mnoho změní.

Právě v dnešní době, kdy se děti a mládež ve své zraněnosti chovají zjevně ničivě, protože jim chybí něžnost matky, přichází Maria jako ta, která mateřsky chrání, aby nás vyléčila svou mateřskou láskou. Vždyť ona tak výstižně řekla: „Dobře to pochopíte: I Pán potřeboval svou Matku, aby se mohl stát člověkem. Skrze matku přichází život. Proto musí být opět přinesena do vašich chrámů a k národům a zažijete rozkvět.“ (25. 3. 1973) „Církev a národ bez matky je jako tělo bez duše.“ (31. 5. 1965)

AMSTERODAMSKÝ MILOSTNÝ OBRAZ

Amsterodamský milostný obraz je skutečně obrazem její mateřské lásky. Mimořádné na tomto milostném obraze je, že zřetelně vyjadřuje, PROČ je Maria Matkou každého z nás. Není naší Matkou jenom proto, že porodila Ježíše, našeho Vykupitele, ale proto, že za nás trpěla jako Spoluvykupitelka, neboť nám jako Prostřednice zprostředkuje Boží milost, a proto, že jako Orodovnice za nás prosí Boha a chrání nás před satanem.

A tak se Panna Maria ukazuje na svém amsterodamském milostném obraze jako Spoluvykupitelka, stojící pod křížem jejím a našeho Vykupitele. Je opásána plátnem, o kterém sama vysvětluje, že symbolizuje bederní plátno jejího Ukřižovaného Syna a vyjadřuje jednotu Spoluvykupitelky se svým Vykupitelem. A její ruce jsou poznamenány mystickými ranami.

RÁNY NA RUKOU

Těmito mystickými ranami na rukou vyjadřuje i své fyzické utrpení, které nesla sjednocená se svým božským Synem za vykoupění lidstva. Teď si položte otázku: „Jak se může Panna Maria ukázat s ranami na rukou, když evangelium o viditelných ranách nic neříká?“ Papež Jan Pavel II. nám při jedné generální audienci vysvětluje, že Maria měla účast na všech bolestech Ukřižovaného.

Pro některé věřící je snad těžké pochopit, že Panna Maria měla jako Spoluvykupitelka doopravdy účast na všech utrpeních svého Syna a že vytrpěla bolesti probodnutých rukou bez toho, že by při tom vylila svou krev. Pro lepší pochopení nám pomůže pohled na stigmatizované. Zeptejme se sebe samých: „Kdo trpěl více, viditelně stigmatizovaní svatí, anebo Sedmibolestná?“ Tu vidíme P. Pia, kterého všichni znáte. Na této fotografii zase Marta Robinová, velká francouzská mystička. Nebo Terezie Neumannová, smírná duše z Německa. Kdo trpěl víc? Tito stigmatizovaní, nebo Spoluvykupitelka? Teologicky správně samozřejmě odpovíme: Sedmibolestná, Spoluvykupitelka.

Dovolte mi, abych vám teď ukázal jednu děsivou fotografii stigmatizované Terezie Neumannové, která byla pořízena v době jedné z jejích extází Kristova utrpení. Když už tak dojmavým způsobem trpěla Terezie Neumannová, která – jako všichni stigmatizovaní – trpěla jen část Kristova utrpení, o kolik více pak trpěla Panna Maria, kterou Bůh vyvolil, aby byla skrz naskrz spojena s Je-

žišovou obětí a aby měla účast na všech bolestech Ukřižovaného!

Chápete nyní, proč se Matka všech národů ukázala v Amsterodamu s mystickými ranami a proč ve svých inspirovaných promluvách a homiliích Svätý otec už šestkrát poctil Pannu Marii titulem **Spoluvykupitelka**?

TŘI PAPRSKY

Když se podíváme důkladně, vidíme, že z ran na rukou padají na Kristovo stádo tři svazky paprsků, na všechny ovečky, které jsou biblickým obrazem všech národů. Panna Maria vysvětluje, že tyto tři paprsky znamenají **milost, vykoupění a pokoj**. Tak se obrazně představuje jako Prostřednice všech milostí.

Probodené ruce, které současně vyznačují milost, hovoří za mnoho. Zřetelně nám ukazují, že z utrpení, které neseme z lásky, proudí milost a požehnání. **Tam, kde jsou rány, tam je spása pro svět. To platí i pro náš život, pro naše utrpení!** Když je přijímáme s odevzdaností a neseme s láskou a obětujeme, stanou se pro nás i pro jiné požehnaním a spásou.

Na svém obraze se Matka všech národů projevuje i jako Přimlůvkyně, Orodovnice. Jak jsme už slyšeli, Přimlůvkyně neznamená jenom to, že se za nás přimlouvá, ale také že nás brání před satanem. Jak lépe by se dalo vyjádřit toto vítězství nad zlem, než tím, že satanského hada není už na zeměkouli vidět?!

DOGMA

Panna Maria prosí, aby byla tato pravda o jejím **univerzálním materství pro všechny národy** slavnostně vyhlášena jako **dogma**. Podle slov Panny Marie to bude **největší a nejdůležitější mariánské dogma**.

Maria slibuje, že skrze dogma Spoluvykupitelky bude na Církev a svět znovu vylit Duch Svätý. Ale jak může mariánské dogma uskutečnit „nové Letnice“? Vlastně se to dá lehce pochopit. Neboť slavnostním vyhlášením největšího mariánského dogmatu vezme Církev Pannu Marii do svého středu, do svého srdce – tak jako tehdy o Letnicích v Jeruzalémě, ve večeradle – když sestoupil na mladou Církev Duch Svätý. „A Žena zůstala při svých apoštolech, do-

kud nepřišel Duch. A tak může přijít Žena i ke svým apoštolům a národům celého světa, aby jim znovu přinesla Ducha Svätého.“ (31. 5. 1954)

Už sv. Grignon z Montfortu řekl výstižně před téměř 200 lety: „Když najde Duch Svätý v duši svou nevěstu, Pannu Marii, spěchá k ní, úplně do té duše vejde, v plnosti se jí odevzdá, a to v té míře, v jaké tato duše dovolí vejít jeho nevěstě.“ Není to nádherné vyjádření?

Vidíte, jak rozhodující je, abychom vzali Marii do středu našeho srdce, neboť s **nevěstou přichází i ženich**.

Když bude toto dogma vyhlášeno, satan jednou provždy prohrál. Tuto porážku satana vidí Ida v dramatických vizích. Piše: „Viděla jsem draka, jak se kroutí, potom jsem ho viděla zesláblého a vysíleného, jak se svalil, zřítíl.“

Nyni ještě lépe chápeme, proč na amsterodamském obraze už není vidět hada.

CELOSVĚTOVÁ AKCE

Když tento obraz – jak praví Panna Maria – je vysvětlením a obrazným znázorněním dogmatu, ona sama nás prosí, abychom její milostný obraz a její modlitbu rozšiřovali mezi všemi lidmi – ať věřícími, či nevěřícími – a vysvětlovali jim je. Přitom se všichni stane **misionáři lásky**, protože budeme co nejzdvornileji a nejlaskavěji rozdávat obrázek mateřské lásky Panny Marie.

Tento velkolepý pastorační program, který Panna Maria nazývá „světová akce pokoje a vykoupění“, viděla matka Ida ve velmi výstižném obraze miliardy sněhových vloček, které padají na zem, pokrývají zeměkouli hojnou vrstvou sněhu. A Žena vysvětluje: „Tak jako se rozpouští sníh na zemi, tak přijde plod – Duch – do srdci všech lidí, kteří se budou každý den modlit tuto modlitbu.“ (1. 4. 1991) „Chopte se díla s ohnivou horlivostí a uvidíte zázrak!“ (srov. 1. 4. 1991)

Tak to slíbila Maria. A tento zázrak se uskuteční i na Slovensku! ...

AKITA, NEJKRÁSNEJŠÍ PLOD CELOSVĚTOVÉ AKCE

Nejdůležitějším plodem celosvětového rozšiřování obrázku

a modlitby je nepochybně AKITA v Japonsku. Akita se stala nejvýznamnějším poutním místem Japonska...

Zázračné události v Akitě začaly celkem nenápadně **jedním** malým obrázkem s modlitbou Matky všech národů. Už v 60. letech daroval jistý německý kněz sesterskému konventu na severu Japonska obrázek s modlitbou v japonském překladu. Když byla smrtelně nemocná novicmistrová uzdravena prostřednictvím modlitby Matky všech národů, dala představená kláštera z vděčností vyřezat přesnou **kopii amsterodamského milostného obrazu**. Tato socha plakala více než stokrát, vycházel z ní vonný pot a krvácela z rány na pravé ruce. Biskup mons. Ito, který to vícekrát pozoroval jako očitý svědek, potvrdil po důkladném zkoumání (mj. i v laboratořích tamní univerzity, pozn. red.) nadpřirozený původ těchto událostí.

Když biskup Ito poznal vnitřní souvislost mezi Akitou a Amsterdamem, navštívil 24. června 1988 malou milostnou kapličku v Amsterdamu. Tam v latinské a japonské řeči slavil mši sv. Byla přítomná i vizionářka Ida Peerdemanová.

OBSAHOVÁ SOUVISLOST FATIMY – AMSTERODAMU – AKITY

Biskupa Ito a Howarda Dee, býv. filipinského velvyslance ve Vatikánu, pojilo hluboké přátelství. Po dobu Druhého amsterodamského modlitebního dne velvyslanec dosvědčil: „Biskup Ito byl hluboce přesvědčen, že události v Akitě potvrzují pravost amsterodamských poselství... Kdyby nebyla amsterodamská poselství pravá, nebe by nebylo dopustilo zázrak v Akitě, neboť plačící a krvácející socha z Akity je vyobrazením Matky všech národů.“

AKITA má tedy jednoznačně svůj původ v AMSTERODAMU. V Akitě však dala Panna Maria též jedno poselství, jehož dramatický obsah nám bezpochyby připomíná třetí fatimské tajemství. Bůh sám tedy stvořil toto nerozlučně sepiť obsahu tří omilostněných míst – Fatimy, Amsterdamu a Akity. A teď už chápeme, proč jsem svou přednášku o Mat-

ce všech národů uvedl třetím fatimským tajemstvím.

O PRAVÝCH POSELSTVÍCH SE NESMÍ MLČET

Dříve než si teď vyslechnete tak vážné a pro celý svět také důležité poselství z Akity, které je církevně uznané, chtěl bych ještě vysvětlit něco důležitého:

Když Církev uzná nadpřirozený původ nějakého zjevení nebo poselství, tak to znamená, že poselství pochází od Boha a tím je pravdivé. Když je pravdivé, pak ho nesmíme zamlčovat! Neboť když ho zamlčujeme nebo bereme lehkovážně – jako jsme to už udělali u Ruska a druhé světové války – potom se stáváme spoluvinnými tím, že tragickému obsahu poselství se nezabránilo. Neboť právě toto je zjeveno, aby se něčemu zabránilo. Náš dobrý Pán Bůh totiž nezjevuje hrozná neštěstí proto, aby nás vystrašil, ale **vylučně** proto, aby bylo tomuto neštěstí, které chce satan způsobit, našim obrácením zabráněno. Poselství s bolestným obsahem jsou tedy – jak nám to typicky ukazuje příklad z Ninive – výzvou k obrácení. Toto naše obrácení odzbrojuje satana, který nám už potom nemůže škodit.

POSELSTVÍ Z AKITY

Vyslechněme si teď přísná slova Panny Marie, tak jak je zveřejnil biskup mons. Ito v církevním schvalovacím dekretu. Dávěme přitom pozor na zřetelné paralely k třetímu fatimskému tajemství: Ničící oheň, nutnost pokání, těžké pronásledování Církev a mateřské povolání Panny Marie ochránit svět před hrozným nebezpečím.

„Moje milovaná dcero, dobře poslouchej, co ti chci říci. Pověz o tom svým představeným. Jak jsem ti už dříve řekla, jestliže lidé nezbudí lítost a jestliže se nepolepší, dopustí nebeský Otec na celé lidstvo těžký trest; trest, který bude hroznější než potopa; trest, jaký ještě nebyl. Z nebe bude padat oheň a zničí velkou část lidí. Dobří jako i zlí zemřou a nebudou ušetřeni ani kněží, ani věřící. Ti, co přežijí, budou tak velice trpět, že budou závidět mrtvým.

Jediné zbraně, které nám zůstanou, jsou růženec a znamení, které zanechal Syn. Denně se modle-

te růženec. Modlete se růženec za biskupy a kněze. Ďábelské mocnosti proniknou dokonce do Církev a kardinálové se budou stavět proti kardinálům a biskupové proti biskupům. Kněží, kteří mě uctívají, budou opovrhováni svými spolubratry a bude se proti nim bojovat. Oltáře a kostely budou zpusťeny. Církev bude naplněna lidmi, kteří budou přijímat kompromisy. Ďáblem svedeni, mnozí kněží a řeholníci se vzdají své služby Pánu. Ďábel se bude zvláště snažit získat duše Bohu zasvěcené. Zarmucuje mne, že tak mnoho duší jde do zatracení.“

Biskup Ito předložil v Římě toto poselství kardinálu Ratzingerovi. Když ho kardinál přečetl, řekl biskupu Itovi: „Tato dvě poselství Fatimy a Akity jsou v podstatě stejná.“

Teď už jasně poznáváme paralely mezi Akitou a třetím fatimským tajemstvím. Chápeme teď, milovaní bratři a sestry, proč Svatý otec 8. října 2000 obnovil zasvěcení světa Neposkvrněnému Srdci? On dobře ví, že vražda papeže, o které mluví třetí fatimské tajemství, se jednoduše neuskutečnila atentátem. Abychom to dokázali, stačí, když si vzpomene na vizi Dona Boska: V této vizi budoucnosti Církev viděl Don Bosco ten atentát, jako i vraždu papeže, která následovala brzo nato. Když Don Bosko viděl v obraze obrovské bitvy na moři mocné **pronásledování Církev**, napsal doslova: „Najednou však papeže zasáhne nepřátelská kulka. Jeho pomocníci ho podpírají a opět ho postaví. Zanedlouho nato ho opět zasáhne nepřátelský výstřel a on mrtvý klesá k zemi.“

Ve vizi Dona Boska se tedy jasně rozlišuje mezi atentátem a vraždou Svatého otce. **Těto vraždě však musíme – stejně tak jako ohni, který padá z nebe – zabránit stůj co stůj!** Jak? **Naším obrácením!** Proto celosvětová výzva k pokání, což neznamená nic jiného než obrácení. Vzpomínáte si na trojí výzvu v Třetím fatimském tajemství: „Penitencia, penitencia, penitencia!“ Pokání, pokání, pokání! Dovolte mi, abych vám teď v závěru dal jako kněz jednu radu týkající se pokání, abych vám dodal odvahy.

ČINIT POKÁNÍ

Budme upřímní! Pro mnohé z nás zní slovo pokání zastraš-

ujícím způsobem, protože už při myšlence na skutky pokání nebo na přísný půst cítíme, že je to nad naše síly.

Jak jednoduché však může být pokání, vysvětluje sám Ježíš sestře Faustyně (a tím i nám všem). Ježíš říká: „**Rozjímat hodinu o mém bolestném umučení je větší zásluha, než celý rok se bičovat do krve.**“

„Činit pokání“ znamená tedy nejdříve vědomě odvrátit svůj pohled od hříšného světa ke kříži. Plni soucitu a lásky rozjímáme nad utrpením našeho Vykupitele a Spoluvykupitelky. To přece dokáže každý! Dokonce i dítě!

„Činit pokání“ dále samozřejmě znamená též: **přijmout s upřímnou lítostí svátost pokání**. Všem vám přeji toto nesrovnatelné štěstí, které naplní naše srdce po dobré zpovědi.

Nejsvětější a nejučinnější formou pokání však je přijmout s láskou **svaté přijímání**. Neboť v Eucharistii se sjednocujeme s naším Pánem, jehož pokání má nekonečnou hodnotu.

Když nám tedy Bůh skrze svátosti odpustil, potom si musíme i my **navzájem odpustit**. I to je pokání, které potom přináší pravý pokoj! Udělat první krok ke smíření totiž může být velkým sebezapřením.

Rozjímání nad Ježíšovým umučením a přijetí svátosti nám potom přinesou i sílu z lásky se postit a z lásky se něčeho zřeknout.

Činit pokání především znamená **žít i lásku k bližnímu**, neboť pravá láska zná mnoho forem sebezapření... Každý z nás má nesčetné množství možností, jak projevit bližnímu svou lásku.

Když budeme činit pokání takovým způsobem, pokání, jak je může činit každý z nás, aniž by se cítil zkoušený nad své síly a možnosti, potom budeme moci určitě zabránit všem bolestivým událostem, které předpověděla Panna Maria ve Fatimě, Amsterdamu a v Akitě. A budeme mít účast na „nových Letnicích“.

Úmyslem a cílem mé přednášky bylo připomenout vám moc modlitby, a tím i vaši zodpovědnost, a tak vás povzbudit!

Přeloženo z časopisu „Vítězstvo Srdce“, III/2002, č.29, mimoriadne vydanie. Překlad -jv-